

Το αμάρτημα της κατακρίσεως, μια διδακτική



Κάποτε είχε πάει

ένας κοσμικός στην Σκήτη των Καυσοκαλυβίων , για να γίνη Μοναχός.

Οι Πατέρες όμως της Σκήτης δεν τον δέχονταν, γιατί, εκτός που τήταν ράθυμος και αμελής, ήταν και πολύ σκανδαλοποιός και δημιουργούσε συνέχεια θέματα. Επειδή εκείνος αναπαυόνταν στην Σκήτη, παρακάλασε τους Πατέρες να τον αφήσουν να μένη ως λαϊκός και να εργάζεται καμιά φορά.

Έτσι λοιπόν πέρασε την ζωή του με ραθυμία και αμέσως μέχρι την ώρα του θανάτου του που έπεσε πιά στο κρεβάτι και ψυχοραγούσε. Οι Πατέρες όμως του συμπαραστέκονταν και βρίσκονταν συνέχεια κοντά του.

Μια μέρα ο ετοιμοθάνατος είχε έρθει σε έκσταση και έκανε νοήματα. Οι Πατέρες απορούσαν τι να συμβαίνει ! Όταν συνήλθε τους διηγήθηκε το εξής φοβερό:

Είδα τον Αρχάγγελο Μιχαήλ μ' ένα χαρτί στα χέρια του, που είχε όλες τις αμαρτίες μου, και μου είπε:

«Βλέπεις, αυτά εδώ τα έκανες όλα , γι' αυτόν ετοιμάσου να πας στην κόλαση»

Τότε εγώ του λέω:

«Για κοίταξε, ανάμεσα σ' αυτά τα αμαρτήματα, υπάρχει το αμάρτημα της κατακρίσεως»

Ψάχνει ο Αρχάγγελος και μου λέει :

«Όχι , δεν υπάρχει»

«Οπότε, του λέω, δεν πρέπει να πάω στην κόλαση, σύμφωνα με αυτό που είπε ο Κύριος . «Μη κρίνετε και ου μη κριθήτε»

Τότε ο Αρχάγγελος Μιχαήλ έσχισε το χαρτί με τα αμαρτήματά μου. Έτσι, Πατέρες μου, θα πάω στον Παράδεισο . Όταν μου είχατε πει ότι δεν κάνω για Μοναχός στην Σκήτη και εργαζόμουν ως λαϊκός και εκκλησιαζόμουν στον Κυριακό τις εορτές, είχα ακούσει τα λόγια του Ευαγγελίου «Μη κρίνετε , ίνα μη κριθήτε» και είπα : «Ταλαίπωρε , τουλάχιστον αυτό να εφαρμόσης», και αυτό με έσωσε δίχως άλλον κόπο»

Μόλις τελείωσε αυτά τα λόγια, παρέδωσε την ψυχή του στον Αρχάγγελο Μιχαήλ.

Πηγή: olasthnforaa.blogspot.gr